

VÁCZI LAPOK

HELYI ÉRDEKŰ HETIKÖZLÖNY.

E lap megjelen minden hét vasárnapján.

Helyben kézhez küldve:	Vidékre:
Februártól decz. végéig 2 ft 75 kr.	Februártól decz. végéig 3 ft. — kr.
Július „ „ 1 „ 50 „	Július „ „ 1 ft. 85 „

Szerkesztőségi iroda és kiadó-hivatal:
Vác, csillag-utca 1428-ik szám alatt, hova az előfizetési díjak egy-szintén a lap szellemi részét illető cikkeik is küldendők.
Hirdetési díj: 3 hasábos garmond sorért 5 krajczár.

A Ft. káptalan áldék, — az 1849 ik évi váci esaták ban elvett honvédek lelki nagyműlért alapított-gyászintéziszet, június f. hó 16 én reggel 7 órakor, tartatik meg a hétköplánál; — melyen a T. cz. **hatóságok, testületek és közönség** résztvenni kéreik.

A váci honvédek.

Kedves szerkesztő Úr!

Tetszik ismerni ama szállás módot, hogy „mama a kakas rám néz” — ilyen formán kell nekem is panaszkodnom.

Fogalmam sem volt, hogy a mi kedves polgártársaink nagy része előtt oly terra incognita legyen a hírlapirodalom munkássáinak azon előjoga, hogy a faujar és minden esetben kellemelein igazságokat x. y. stb. betűk alatt is joga van elmondani a nélkül, hogy e betűk tulajdonosaihoz másként mint sajtóhatóság útján férni lehessen.

Persze tetszenék ezen jó uraknak a tréfa, ha beesés nevet is oda adnák, bezeg majd neki rontanáuk annak az x. úr személyének a nélkül, hogy a tárgy mi szövegének forogva vita tárgya lenne.

Tudja azt az a x. úr kinek ír! Vannak köztünk urak, kik nem azt kérdik mit hancuk ki mondta! ezek tisztelet a kivételeknek, a külső tekintélyek humilissimus servusai. Ha nékik nagy képpel valamely bálványuk mond valamit, legyen az bármily sültoitenség, hát az büügy van stb. de ha egy oly egyűn mond jó tanácsot, hasznos, életre való dolgot, kit tekintélynek nem szokták meg, vagy bálványaik közé még nem vettek fel, az bicicri! — ezért nem írja az a x. úr tehát nevé oda, — és ezzel csak ismét jót akar, mert így nem tudja hátha valamely bálvány írhatta, jobban megfigyelik és jobban kihalgatják, ennek is csak ők veszik hasznát!

Ezek a jó urak kik csak a seyllát képmes kikerülni, vagy egyedül csak a claribdist, vagy egyiketsem, — de mindkettőt egyszerre soha, — egy szóval folytonos szélsőségek emberei, aprehendálnák, ha ilyenféle ember sorolná el a mulasztásokat, hangoztatna ha ilyenféle refraint „sok szó — kevés tett; szük fületl hig velő; — sok tanács adó — egy tanács sem! hosszú gyűtlés — rá tóti eredmény; sok vadás — sem mi peesenyő; sok teoria — kevés praxis; számtalan szakies — sós leves; elég eszme — elégtelen itélet; számtalan javasló — semmiféle végrehajtó; több parancsoló — mint szófogadó; számtalan

tanár — kevés tanuló; több hüszög mint bűszkeség; esu pa szív — esu pasz ész; mindig rögönzés — soha következetesség; szélesebb akarmiosola ismeret — mint ön ismeret; más szemében mindig gerenda — magunkéban s oha szá lka stb. stb.!

Igaz, hogy az általam közöltöken, mint az angol hajóhad kötelein (bizonyosan elorzás végett) bizonyos veres főnállék hűződik keresztül a Carthagin nem delendam esse censeo! — féle kedvez eszme; de mit tehetek én róla, hogy nálunk több a delendálni, mint tencélni való dolog!!!

Folytassuk hát. —

Lássák uraim, nem oly időket élünk mi, mint boldog emlékü szép apáink, ezt már csak elhűtik ha mindjárt akár mily kicsiny jellemű lássák önk a mai kor, hogy szép apánk híres közmondása „lassan menj! to v ább érsz stb. a szó szoros értelmében, megbukott!

Rohava halad most minden; gőzerővel hajt előre még a mi Nagyvárad és Gyulára utazó szeréskereskedő is; — agőzkoesin utazó legutolsó pór is kineveti, az ezzel daczoló és gribbanes lovakkól vonzolt brieskában pöffeszkedő Marady Jeremiás féle táblabíró urakat!

Hát mi uraim mikor szállunk már ki abból az Istenvert Brieskából!?

Ha még most is azt lehetne mondani mit szép apáink. — akkor hallgatnék nem törődnek semmivel „hajtsa bár kiki kénye kedve szerint, mint iskolás gyermek esigáját; — így a váci érdekek mozdonyát, oda nem nagy philosophia kell! — majd akad egy erősebb kéz mely rendbehozza ha bukdosnák egy eldőlné, — de már többé ama közmondás nem él, — most városunk jobb és baloldalán elhajó gőzművek egészen más közmondást adnak tudnunkra, ezek hangosan hirdetik, hogy az idő, mely fejünk felett elhalad még nálánál is gyorsabban repül!

Külföldet szeretjük majmolni tanuljuk meg tehát az angoltól a lehető legrapraeussabb mondatát „az idő pénz” és szép apáink lassan haladj stb! közmondása helyett azt sajátítsuk el.

Ha szép apánk közmondását ma is lehetne hangoztatni, és e városnak, mint szülő városomnak öszintén jót nem akarnék, — nem szólnának; férfias becsületem öntudatában hátat fordítanék a szána kőzölög az egészen, — más clemben töltésem élnemet, máshol keresnem legalább azt a szerencsét, hol habár mint páruyi reformer ha nem is elismerést, de legalább jóakaratomért nagyobb részről pimasz gőgöt és alá való gúnyt nem talállok.

De így halgatnom lehetetlen üssetek bár, csak halgassatok ki!

Higyjék el uraim, hogy midőn a Vácz alattelhaladó gőzerőművek fűttyeit hallom önkénytelen arezomba fut a vér, hogy hátha a XIX. század eme gőzzel élő valódi Reformei minket fűtlyelnek, esőfolnak ki — nekünk ha hiányják fűttyeiket tunyáságunkért!!!

Nem akarok profétáskodni, de a közérdeklünkben senki sem lendít, hát abból következzék hogy én sem?! Tudom én azt, hogy „nem profeta in sua patria“ tudom én Vácz város sok jeles emberének sorsát és biográfiáját, mondhatom büszkék lehetnek rá, de ezek nagy emberek voltak, talán ily kisny piéziny emberke mint én nem fogok oly tragediát átélni?!

Tekinsenek önök Vácz város történelmére vissza, büszkén elmondhatják ugyan, hogy e város sok jeles férfit adott a hazának; — de elkket ismerni önöknek, hogy még ither voltak, — a nem profeta in sua patria féle szomorú sorsot éltek, — és egész hogy úgy mondjam a valódi magosságát csak akkor értek el, midőn Vácz városra felett a tokként elterülő sajátságos légkörből kimenekülhettek.

Tudják önök mi idezi elő ama légkört mely elfojtja a legtisztább lúgot ha mindjárt a lég önöknek világit is, éppen úgy, — mint elfojtja a forrásnak indul mustal telt pince légköre a legerősebb fálya légtér?!

Már hiába, de Vácz város légköre inficiálva van, — ha nem hiszik, — egy gyógyszerész biz önöknek azt vegyelemezni — vagy ha tetszik én is megteszem; nézzék önök.

Vácz levegőjét 100 részre osztva van, benne $\frac{1}{100}$ rész a jóságos Istenben való tültségos elbizakodottság — mindenta hétkápolnaiszentek rohájunk; 2 szor $\frac{25}{100}$ rész kicsinyes önérdék; — 3 szor $\frac{12}{100}$ rész vagyonos de üres fejű tekintélyek utáni fukosás, $\frac{19}{100}$ rész abból a hajlamból, mely alegszenzibb, — önzetlen, — és önfeláldozó akaratot is képes gyánusítani.

Ilyen légkörben önök jeles emberei, természetesen tehetőségüket ki nem fejtették, munkás karjaikat elszibasztották, — és így tanját üthették minden, mi csak Pandora szelenczájából kiszabadulhatott.

Hogy városunk társadalmi légköre ily miázis, annak önök csak annyiban okai, a mennyiben a tornába esett féreg — bocsánat e hasonlatért — oka lelet annak, hogy ő mért nem ütött tanját egy ananászban!

Hanem itt az ideje, hogy alakuljanak át mint ama kisféregcske repülő bogarukává és legalább utódaiknak az utókorunk szerzeneké ha nem éppen ananászt, de legalább ízletesebb gyümölcsöt!

Nosce te ipsum uraim! mozogjunk egy kissé, ! — talán nem fog ártni egy kis comotio, ! mert Isten bizony megfektisi gyomrunkat az a sok — — —!!!

Ne ámsítsuk magunkat! Isten bizony Dr. Faust sorsára jutunk; ki alchimistai, és szerelmi illúziók között nem is sejtje hogy üdvének utolsó kártyáját is eljátsza, és hogy többé nem önmagáé, — hanem valaki másé lett; — t. i. az ördögé!

Én szeretném legjobban, ha itt Váczon az emberekől megfertőztetett természet eldorádóként mindent önként nyujtana, — a nyavalyák, a társadalm eme kínóvesei ismeretlenek lennének, — hogy senkilem lenne kénytelen dolgozva a közjőért izadni, sőt hogy oly jámbor életünk lenne miszerint még a hiennák és krokodiljaink is (nem tudom van e?) szénával éljenek!; — és hogy e város mint egy nagy család tag, tág és rokonkeblűleg ölelje át egymást,

udvözölje a nagy természetet meg nem szünő imádkozás között!!!!

Biz e pompás dolog volna! de hiába ez nem megy; vagy ha ilyes valamit megközelíteni akarunk is, azt, sült veréb — vagy nem emlékszem jól talán sült galamb leséssel, bizony, bizon, chnem örünk!?! igaz?

Nelson az Abukiri csata előtt azon egyszerű napi paranaszával, Británia mindenkitől megvárja kötelessége e teljesítését amnyira fellelkesít katonáit, hogy a csatát megnyerte. — Nekünk nincs Nelsonunk; — de ha volna is, vajmi kevesen értenék meg eme mondat nagyszerűségét! de a kik megérték nem követnék, — mert lát az a szerencsétlen ki mondta?! ott áll mint a sóbálványnyá változott Lót felesége, — és nem enged sem előre, sem hátra (hátra talán!) mozogni!

A nagy Széchenyi mondotta hazánkra, hogy Magyarország nem volt hanem lesz, — én pedig ha még oly kicsi piéziny Széchenyivel nemk még Vácznak is; hasonlót mondok hogy:

Ha önök a főfő jellemvonást, a jó Istenben tültségos elbizakodottságot elvetik, — és megtanulják hogy: segits magadon az Isten is segít — és azt: hogy az idő pénz! és sok más szép dolgokon felül, valahára kiszálnak abból a szerencsétlen brieskából, — Vácz nem volt hanem lesz! a w. x.

Az ország befásítása, gyümölcs- és kertészipar előmordítása érdekében.

A földmívelési miniszteri megbízásomál fogva az ország befásítása, gyümölcs és kertiar előmordításban eljárva, az alkalommal következő jelentést tettem a földmívelés-ipar- és kereskedelmi m. kir. miniszteriumhoz.

Nagyemlétságu m. kir. Miniszter úr!

Mióta hazánk kert és gyümölcs iparával foglalkozom, a honti hegyalját és a szomszédos Nógrád és Bars megye vidékét tekintetem én hivatonként arra, hogy gyümölcs termelésével első sorban az országot ellássa, azután külkereskedésben értékesítve azt ide és feldolgozott állapotban, — egyrészt az évenként több milliót képviselő — és eddigleg nagyrészt a szomszéd tartományokból piacainkra behozni szokott gyümölcsérti adózásunkat elvégre valahára beszüntessék, — másrészt biztosítsa a vidék részére olyatén jövedelmet, melyvel —

az iparos gazdaságra utalt kis birtokok productív beruházásokkal az iparos gazdaság céljainak megverhetők volnának.

Ez okból ezen — és a feléért és tanulmányozott N.-Kőrös, Kecskémél és Szeged sík homok vidék közti összehasonlítás tekintetéből — felémetek ez érintett vidéket, mely természeti viszonyai nál fogva is a gyümölcsiparra van alkotva, mint kétségelenné tesz e jelen nem kedvező gyümölcsében is azon vidék rendkívül pazar gyümölcsstermesze, clamnyira, hogy eddigleg a piac hiányában kevés figyelemben részesült gyümölcsstermesztés pangása mellett csak úri kertekben fenálló gyümölcsfák valóságos építési szerkezeti állványokkal és támszakkal biztosítanak a gyümölcs sulya által össze-rogyás ellenében.

Bátor vagyok ez alkalommal érteneni azon körülmenyeket, melyeknek fogva a honti hegyalját és szomszédos vidékét az ország lendő gyümölcsös kertjének ismerem fel.

Eszerintem Salgó-Tarjánig magas hegylánczlattal minden oldalról körülövezett, az Ipoly vize és számos kisebb nagyobb patakok és források által öntözött hullámzatos domboru vidék ez; — anél fogva a síkvidék continentalis telétől, — és még inkább e kései utóagyoktól, s a kártekon szelektől védve, — a folyamok és csermelyek kipárolgása által pedig a tenyészté mind jöftéményben részesül.

A talaj meszes és homokos sárga agyag, mely csak pazar trágyázással termi meg a gabnaféléket, de a gyümölcsfák tenyésztéknek a legkedvezőbb.

A közép igénytelen mindennapi munkas a mivelés primitív

állapotában, olcsó és engedelmis napozásosa az úri osztálynak, mely, miután itt aránylag jóval nagyobb számú — mint az ország más vidékén, természetesen, hogy szűkre szabott kis birtokos a legintensebb gazdasági iparra volna utalva, hogy kivételével illő anyagi állapotban magát fenntarthassa; azonban

Piac — közlekedési eszközök és productív beruházásokra szükséges tőkék hiányában — legnagyobb mértékben — az úgynevezett rablogadástól kénytelen tűzni, kizsarolni a mostohan táplált földből annyit, mennyi műveltségénél fogva igényének megfelelő; de a domború formációjú hullámos vidék zűhárít folyását szűkebbre szorítják a roppant mérvben terjedő vízmások, melyek egész határokból az eke műveltet csaknem lehetetlenné teszik.

A szőlőhegyek természete a költségérben alóli, mert a csekély marhaállomány után nyert trágyát a meszes talaj csak készítőföldként felhasználja; — gyümölcsiparnak pedig különösen a népnél csak némű anyomi mutatkozna, mert kiveteli piac hiányában egy pár ta pazar gyümölcstermésé kielégíti egy-egy család gyermekének nyári élelmézését.

Az építés küszöbén álló Ipolyvígyi vasut, mely Szabottól kiindulva, Ipolygáson, Balassa Gyarmaton és Nagy-Szécsényen keresztül Salgó-Tarjánáig a magyar keleti államvaspályába vezetettini szándékolatik, ezen elhagyott vidékek új láthatárt teremti; megnyitva ekként a világpiaczt, tetterőre — és olytán előmunkára hívja fel a vidék lakóit, hogy helyzeti viszonyai szabta ipart majd a világ piacain értékesítse, — hogy a hagyományos mindennapiaságból kibontakozva — egészséges irányu szorgalmával teremten töket azon productív beruházásokra, melyekkel kisbirtokát az iparos gazdaság a végtelenségig fellokozható jövedelmézésére emelhesse, és erre néve igénytelen nézetem szerint első lépés: a gyümölcs ipar kifejlesztése.

Kellőn tájékozva magamat a vidék viszonyai- és a vízmások oroshála munkálatai fölött, nem látom szükségét annak, hogy a vízmások által már a legszűkebb határok közzé szorított eke műveltet földjeit a gyümölcsenyésztésnek feloldozza a földben amúgy is megszorult birtokos; — ott vannak egy-egy egész falut elnyelhető csoportos vízmások rengetegjei, ezeket tekintem én legalkalmasabb területek a gyümölcs ipar kifejlesztése, feltéve — hogy a tagosítók működés befejeztessenek, hogy ezen viszonyok területek gazdájukra találjanak.

Ezen vízmások csoportok, a magasan kiálló gerincek élénk bedűnését igen csekély munkával kataranszerű medencéké képesítik, ekként ama hasznavehetetlen vízmások — némű jelentéktelen mellék munkálattal — orosvatoslatnak, és egyáltalán gyümölcsenyésztésre a legalkalmasab katanok készítenek, melyek alja a gerincek bedűnésével és a folytonos beiszapolás által — a földmögfordításnál becsesebb javításban részesülve, a legjobbak tenyésztet — az elemi kártekonny befolyások ellen mentve, a gyümölcs tenyésztesének minden kívánatot meghaladó alkalmas helyet nyújtanak.

Kindulva azon nézetből, miként magyarországi egyetemes földművelési iparát, a minden külön vidék viszonyainak leginkább megfelelő földművelési ipar kifejlesztése emelheti csak tetőpontra, — annál fogva, minden külön vidék földművelési ipara kifejlesztésnél egyetemes közre működés szükséges; — engedje meg kegyelmemen Nagyméltóságod, hogy ezen vidék gyümölcs ipara kifejlesztése magas figyelmet felkérni bátorodom, és oly intézkedések, hogy ezen által biven tanulmányozott vidék majdan a vasuti közlekedés jöteményében részesülve, helyzeti és együtt hazánk gazdasági küldetésének előbb gyümölcs ipara kifejlesztés, azután ipargazdasági kivimvelésével megfeleljen.

És erre néve az assziatió hatalmát tekintem én legegészeséshöz eszköznek; de — hogy az érdeket — viszonyai által apathára utalt vidéki községek egyetértő működésére szövetkeztek, országos — ha csak erkölcsi gyámoltási szükséges.

Igaz hogy Esztergom-Hont-Nógrád- és Barsvármegyék gazdasági egyesülete mindenke külön- és egyetértőleg megtehették az érdekekben, ha a szükséges teendők; de országos erkölcsi gyámolt látnék én abban, ha az országos m. gazdasági Egyesület mult 1869-ki december 30-án tartott ülésén elhatározott évenkénti kertészeti vándor-dorlyúlést e vidék valamely városában hívna éven éven össze, — hogy ekként országos érdekeljék ki az irányt — és a magas kormány gyámola egyengetné azon utat, melyet az érintett országos kertészeti vándor gyűlés ezen vidék nagymérvű gyümölcs ipara kifejlesztésre kijelölendne.

Nagyméltóságodnak alázatos szolgálja
R.-Palotán 1870. június 25. LUKÁCSY SÁNDOR.

Fentebbi jelentésem tárgyalás alatt van; méltóztatassanak annál fogva a t. egyesületek — községek s magánérdekeltek a fent tisztelt Miniszteriumhoz — az orsz. m. gazdasági Egyesülethez — akár pedig csak hozzáam intézőndő nyilatkozataikkal a tárgyalásokat kíván eredményhez vezetni.

R.-Palotán 1870., július 7-én.

Lukácsy Sándor.

Kitűnő kertész gazdánk ezen jelentésének közlésére nevezetesen az buzdított, hogy vele lelksitük városunk és környékének közönséget arra, hogy ne csak mindig beszéljünk arról, miszerint Vác és vidéke csak az ipar fejlesztése által nyerhet jövőt, hanem, hogy itt léven az alkalom, miszerint hozzá fogjunk társulás utján állításunkon érvényt szerezni és egy az egész vidékre kiágazó szőlő-gyümölcs- és kertészeti társulat megalapítása által az iparnak győzelmes zászlaját határunkon kitűzni is.

A zászló leng rajta olvassátok: Előre szabad társulás és műveltség által. E zászlót az alkalommal Rudnyánszky Kálmán ur kezébe adjuk. Karja erős; szíve, ez is a helyén van, mi e téren követni fogjuk.

Hába mossák a szerezessant, nem lesz az fehér, ez tagadhatatlan, de tagadhatatlanok látszik lenni az is, hogy hába döfölk és ostromoznak mostoha állottai városunk képviselőiségének eskünyös oldaldát, ez később a legintimensebb plögmalvá elviselni a feddésel szembeállítotok; mintsem lethargiájukból felébredve, fontos kötelemének megfelelőre serkenteni lehetne.

Regényes fekvési városunkat meglátogató vagy keresztül utazó idegenek a legelsőárlóbb kifejezésekkel telt kritikáit sújtják, bennimkét egy unszeméltőleg fetengő népek nevezek és majdnem igazat adva nekik, mert tekintve utazánk tisztáltságát, eszösz utca a bokáig süppedő eltakarítatlan sárhalmok, hiányos rozg utca világitásunkat, a végleges pusztulásnak átengedett sátréteinket, mindezen elősoroltak, újulatlanulag jelölük városi képviselőiségünknek megbocsáthatlan, közönyös gondviselését.

Rendőri, illőleg személynél biztonsági ügyünkkel is, nagyon szomorú a kétségbejött állapot. A városi lakosság létszámához (11 ezer) aránytalanul álló, amúgy is ébortelen figyelni (6) hajndélt, nemkülömben földgömbünk területek nevezet, és megvesztegetéségek miatt nevezetessé vált városi oroktölt. (alabárdosok) physicali lehetetlenség a rend fenntartását követelni, minek fölül, személyi és vagyoni biztonságuk kérdése csupán és egyedül, a rablók és tolvajoknak jól ismert szerénységére van helyevez.

Mindenke kereskedelmünk felvirágzása és iparunk kifejlődéséhez szükséges ható okokat városi képviselőiségünk még azon hasznavegyőből kiindulót zsarnoksággal is koronázta, mely által minden keletkezni akaró üzleti vállalatot elnyomni törekszik, és melynek következtében városi lakosságunk létszámának folytonos apadását és elszegényedését tulajdonítjuk.

Majdnem megfoghatatlan előttünk azon indifferencemús, melylyel az általunk választott városi képviselősek, a vállalkra vett fontos és lelkekkel terhelő kötelemet elhanyagolja!

Uram! terjeszd ki reájok villogosságod, áld meg őket a kor szellem malaszájával, hogy dicsőségeseleg bevégzett földi pályafutásuk után, kegyelmes megemlékezésünk idvozlése által, érdemelt jutalmaikat nyerhessék!!!! a városi Scorpia.

Helyi hírek.

— A siketneméki iparintézeti öszm. társulatának könyvnyomdájából napról-napra szebb munkák kerülnek ki. Ilyen a kértészténye, és az „Eos” helyek továbbképzésére írt folyóirat, mind két munka általnos tetszést arat. Legközelebb pedig ugyanazon társulat sájtói alól kikerül a Rónyvézet, a Kertészeti jelentések mint melléklet a néptantóli lapjához és a Schulbote; tehát öszesen öt lap lát előszörreit Vácban napvilágot. A mint értesültünk egy váci újságtól 1871-ik évre is szándékozik társulat kiadni és a magyar nép által annyira kedvelt váci imkőnyv

is, melyet püspök Ó Meltósága meghagyásából, egy ékes tollal felruházott kitűnő főpapunk a korviszonyához átdomított s megővített.

B. De biz igaz van annak a darázs kergető a. x. úrnak midőn a mi pompás rendőrségünket jónak látta, szó szerint homlokig ruhátlanul pelengéjére álltani. Kezünkben van egy példány azokból a 20 krajczáros hamis pénzéből, melyeket állítólag bizonyos Khon Illés úr itt Váczon tanút útve fabrikált talán hónapok óta. Ezen jó madarat is tehát nem a bécsi vagy neundorf prágai hanem a Szentendrei rendőrségnek kellett elfognani; és a mi rendőrségünknek csak azon bizony bizony lealázó szerep jutott, hogy a kész sikerhez a gyertyát tartotta.

A váci Dalkőr ifjúsága által a mai napon es elötlen rendezett nyári mulatságra szétkuldtott meghívók szerint, a részvevők: nem tagok részére: családijegy 1 ft. Egy személyre 50 kr. Tagok díjtalanul vesznek részt. Jegyek előre válthatók: Hufnagel lüre és Tragor Ignác urnaknál déli 12 óráig, ezental a helyszínen a pénztárnál. Mint-hogy a mulatság költségeit az ifjúság fedezi, a bevenülő pénz a Dalkőr pénztára javára fog fordítatni. A helyszíneiről kirándulás ideje és módja kinek kinek tetszésére bízatik. Azonban a gyalog kimenendő társaság a zenekarral d. n. 1 órakor induland a Csilling vendéglő előtti sétányról. A meghívó a jegyváltásnál előmutatandó.

Ez alkalommal örömmel jelenthetjük, hogy a váci Dalkőr 30 taggal lépett az országos Dalrészegyesület tagjai sorába, s hogy az országos Dálármenepélyen 10 tag által képviselteni fogja magát, mely czelre határozatott egy a társulat színeiből álló zászlót elkészíttetni. A zászló elkészítésére a közügyek iránti buzgalomáról ismert váci nők kérték fel, nevezetesen azok képviselői: a váci Nőegylet és a váci női Dalkőr. Megvagyunk győződve, hogy hölgyeink szívesen teljesítik a Dalkőr kivánását, mely egy is minden alkalmat megragad hogy nekik örömet szerezzen.

A váci Duna fürdő, a meleg nyári napok bekövetkeztével élénk pártfogásnak örvend. A közönség mindentekintében megelégedetten távozik az igen czélszerűen és csinosan felszerelt fürdőből. A fürdői pécok a lapokban még nem irtnak és mire okvetlenül figyelmeztetni kell közönségünket, az a gyermekfürdő, melyben kis honpolgáraink a megelőző sikoltások után mindig igen otthonosan és vígan érzik magukat.

M. E napokban a felső gözhajói kikötőnél azon a híres kis rövid uton — melyet városunk a világ kezdetétől a mai napig azért nem építtetett és építet ki, mivel erre ekkoráig még nem volt pénze — egy váci bérkocsni olyan szerencsésen felfordult, hogy öröm volt rá nézni. A kocsi összezuhanásakor egy elméncz a szerencsétlenség színhelyére sietve, a fedezet alá pillantván, ilyenképen felsohajtott vala: be kár, hogy a városi képviselő urak nem ülnek benne, — tudom, találtak volna bizz ók mindjárt pénzt e rövid kis darabuk ut kiépítésére — vagy talán akkor sem?

Uj találmány. Mondja ezután még valaki, hogy Vác város nem halad! — de hogy nem halad, csak úgy botlik sietségében. — Schol e világban hol széles folyamok átmeztzik a száraz földet a réynél lövöldözni nem szabad, csak nálunk Váczon azt találták fel, hogy a forgalom jelzése a legzsalósebb mód a lövöldözés. — Nem kell nekik a szőlő zászlós napjal, nem valami zöld lámpás éjnek idején. Pih! ez avult, elcsépeelt, már az unatkozásig elhasznált eszköz; nálunk hol képviselő testületünk mindenben roppant előhaladtáa készül, (de csak készül nióta az ur Istén Vác város teremtete) — itt nálunk e roppant készülődésnek megfelelő magasztosságból, dícsőségünk fennebbek hízoltek taraczk vagy puska durrogás kell és alkalmaztatik is, nem törődven azzal, hogy a Dunaparton lakók között van beteg asszony vagy csecsemő, kiket ezen uj találmány használtatása még a sírba is vihet. — Ismervé rendőrségünk erélytelenségét egyenesen Ernyey urhoz, a kit az egész város hűmáns és emberszerető honpolgárak ismer, azon kérelmmel fordulunk, hogy tiltsa be a háborított, veszélyes lövöldözést.

Egy Dunasoron lakó emberhárt.

Helyreigazítás. Mult 21-ik számunk 82-ik lapjának 2-ik hasábján 43-ik sorában egy félrészterese szolgáló sajtóhüba van t. i. 1 fit helyett 1 kr. olvasandó.

A bécsi börze távirata július 9-én.

Arany	—	—	5.83	5%, metallikus	—	—	58.90
Ezüst	—	—	119.25	Bankrészevények	—	—	709
Nemzeti kölcsön	—	—	66.80	London	—	—	122.25
1860-ki államkölcsön	—	—	95.20	Hitelintézk. részv.	—	—	249.70

Felelős szerkesztő: NASZÁL JENŐ.

Vegyes hirdetés:

Gasparik utcában 109-ik sorszám allati ház szabad kézből eladó, bővelő tudósítást nyerhetni Rasek Endrénéll a Vezesházban.

Lakás kerestetik mely álljon 3 szoba, egy konyha püveze és fészorból. Az e tárgyra vonatkozó jelentések e lapok szerkesztőségéhez intézendők.

A czizmadini czéh házában — timár utca 24 sz. van egy tíz ellen biztos böhthajtással ellátott, 4000 mérő gabonát magába foglaló magtár minden órában kiadó. Ertekezni lehet Olaj Ferencz czéh mester urnál, temető utcában 182 szám alatt.

H I R D E T É S E K.

HIRDETMÉNY.

A siketnémák váci k. intézetében, a kapuőri állomás, mely-lyel 72 forint évi fizetés, illő élelmezés, téli nyári külső ruházat és lábbeli, szabad lakás, fűtés és kivilágítás van egybekötve, megürülvén; ezennel felhivatnak mind azok — kik a mondott állomást elnyerni ohajtják; hogy koruk, erkölcsi viseletük, eddigi foglalkozások, nyelvekbeni járatosságokról szolló bizonyítványaikat, f. évi Julius hó végeig az intézeti igazgatóságnál betérjeszteni igyekezzenek.

Váczon 1870. Május hó 29-én.

Az intézet igazgatósága.

Vác, 1870. Nyomatott a siketnémák igazintezetének gyorsajtóján.